ANOTIMP PERMANENT

Nu obține nimeni viza despărțirii de tinerețe! Prea e vrăjită tinerețea, prea o pierdem fără leac pentru a consimți noi înșine în a o expatria din locul de baștină al biografiei noastre. Cerul tinereții ne urmează, sau ne așteaptă, ca un cîine credincios și, după odisei îndelungi, uitînd că l-am părăsit, ne va recunoaște, mîngîindu-ne de rănile pribegiei.

Șlefuim mereu, printr-un permanent reflex, al amintirilor tărîmurile primare ale existenței noastre și migrația sufletului nostru într-acolo nu o poate împiedica nici o barieră. Poate pentru că, întocmai ca pe o amuletă, purtăm cu noi țărîna acestui teritoriu de care nu ne lăsăm frustrați pînă la ultima suflare, [illegible].

Călătoriile noastre spre zone vulcanice a vieții sînt mult mai numeroase decît presupunem și contabilizăm. Și noi folosim exclusiv vehiculul nostalgiei. Ne reîntoarcem pentru a ne identifica, pur și simplu, pentru a ne reîntîlni cu noi înșine. „Et in Arcadia ego", poate spune oricine. Și o spune, de fapt, pentru că tinerețea este unul din învelișurile planetei — ca apa sau aerul. Ea este pretutindeni, fluviul cel mai puternic, cu cei mai mulți afluenți, minunea niciodată secătuită. Ea întreține în lume basmul, gingășia, elanul, este oxigenul ardorilor noastre, puntea cu care tentăm posteritatea și cu care prezentul ne ispitește în modul cel mai acut.

Pendulăm — orice am spune — spre tinerețe. Ca spre un anotimp permanent al sufletului nostru. Ne aflăm într-o continuă fraternitate și camaraderie cu ea, nu avem aici nimic necunoscut. Am fost și noi în această lume grădină. Mugurii ei — în ciuda toamnelor — nu dau frunze căzătoare și oricîtă iarnă ne-ar bîntui, sîntem pe veci ancorați în marele solstițiu al tinereții. E virtutea nervilor descoperiți, [illegible] ca un arcuș pe corzile sufletului, generînd o mereu nouă și captivantă [illegible] prin accidentele săi [illegible].

Rămînem tineri exact în ceea ce ne umanizează mai mult și ne desenează mai bine ca oameni. Îi vedem pe tineri și ne înțelegem mai bine datoria. Frăgezimea trebuie protejată! Fiecare tînăr este un manifest al bucuriei de a trăi, al răspunderii solidare pentru cel mai frumos dar al vieții, un memento pe cît de puternic pe atît de subtil adresat maturității noastre.

Vedem sute de tineri, zilnic, și fiecare ne vorbește despre răspunderea noastră. Îi observăm cum se metamorfozează, cum prind puteri, îndrăznesc, și fiecare pătrunde ca o rază de laser prin blindajul blazării și al obișnuinței, impune dinamicul nostru lăuntric grăuntele de omenie fără de care toată forța noastră s-ar preface într-o agitație sterpă.

Sînt, toți acești tineri, COPIII NOȘTRI! Le urăm să trăiască și să trăiască perpetuind umanitatea din seva căreia s-au hrănit înainte de a-i îmbogăți resursele.

Vedem tineri și știm că ne vedem, de fapt, pe noi înșine, în anticamera vieții, în ceea ce avem mai bun și mai frumos, bunătate și frumusețe, pe care — fără cultul a tot ce este tînăr — riscăm, aproape sigur, să le uităm și, cu aceasta, să le pierdem.

Tocmai de aceea nu obține nimeni viza despărțirii de tinerețe. Dar nici n-o cere nimeni. Condiția omenirii [illegible] în tinerețe proprie ei vîrstă. Și cea mai adecvată!...

De Mircea Sîntimbreanu

ECHIPA ROMÂNIEI DE NERECUNOSCUT LA REIMS

De la trimisul nostru special Gh. NICOLAESCU

PARIS, 29 (prin telefon). La aproape un an după întîlnirea de la Paris (30 aprilie, 1—0) fotbaliștii francezi au repurtat acum, la Reims, o nouă victorie asupra fotbaliștilor români. Un stadion plin venit nu numai pentru echipa favorită, ci și pentru a vedea la lucru pe fotbaliștii români, acreditați cu o bună carte de vizită, a asistat la o victorie netă a echipei Franței și la o evoluție foarte slabă a echipei oaspe. Cel puțin în repriza I, a fost greu de descifrat în jocul fotbaliștilor români vreo idee clară, orientarea lor în teren. Ei au acționat precipitat, nervos, cu nenumărate greșeli de ordin tehnic și tactic. Apărarea imediată a evoluat defectuos.

Răducanu a greșit la primul gol, NEREUȘIND SĂ REȚINĂ MINGEA ȘUTATĂ DE REVELLI, DIN AFARA CAREULUI DE 16 m, *respingînd lateral, dreapta, la marginea careului, în apropierea liniei de corner, de unde Loubet a reușit să înscrie dintr-un unghi foarte dificil.* Portarul echipei noastre *a gafat grav și la faza premergătoare celui de al doilea gol, comițînd inutil un fault în careu asupra lui Revelli.* Michel l-a lansat pe Revelli, *Răducanu i-a ieșit acestuia în întîmpinare, a ajuns o dată cu el la balon, dar în loc să încerce prinderea sau devierea balonului, l-a lovit cu piciorul pe atacantul francez.* Penalty clar, în minutul 40, dar și *pînă atunci apărarea echipei române evoluase neinspirat, cu un marcaj foarte aproximativ, care a convenit de minune jucătorilor francezi, ce au practicat un joc vivace. Compartimentul median n-a reușit să-și facă simțită prezența, iar Dumitru, căruia i s-a încredințat rolul de „umbră" a lui Michel — coordonatorul echipei franceze — n-a izbutit de loc să se achite de această misiune, iar atunci cînd a pornit la atac a greșit numeroase pase.*

Atacul echipei noastre n-a reușit în prima repriză să țină mingea, *singur Dumitrache, în evidentă revenire de formă, constituind un pericol pentru poarta apărată de Carnus.*

SCHIMBĂRILE EFECTUATE ÎN REPRIZA SECUNDĂ S-AU REPERCUTAT POZITIV ÎN JOCUL ECHIPEI ROMÂNE, *care a evoluat acum mult mai aproape de posibilitățile ei.* În special *introducerea lui Dobrin a dat claritate acțiunilor.* Astfel, *am putut asista la o repriză echilibrată și, am putea spune, chiar cu o tentă de superioritate a reprezentativei române.*

Firesc, au *fost și cîteva ocazii de gol. Cea mai mare am notat-o cu două minute înainte de final cînd Lucescu demarcat pe aripa dreaptă, a centrat la marginea careului mic, pe partea opusă a terenului, acolo unde se afla Dumitrache care a trimis mingea cu capul, printr-un plonjon spectaculos, lîngă bară, jos. Numai* reflexul extraordinar al portarului Carnus, care a respins mingea cu piciorul de pe linia porții, a salvat echipa cocoșului galic de gol.

Echipa reprezentativă a României a evoluat la Reims într-o manieră total diferită celei de la Stuttgart, unde întîlnise un adversar mai dificil. De aceea înclinăm să opinăm că ea a avut, o comportare de nerecunoscut în seara meciului de la Reims, cea mai slabă din perioada premexicană.

COMENTARIILE PRESEI FRANCEZE

Presa franceză de azi dimineață este unanimă în a sublinia că partida nu s-a ridicat la un nivel tehnic și spectacular așteptat, că victoria echipei Franței, meritată, a fost obținută în fața unui adversar care s-a prezentat sub posibilitățile cunoscute. Astfel, într-un titlu mare, din prima pagină, ziarul „L'Equipe" se întreabă: *„2—0: în sfîrșit, o victorie franceză, dar în fața cui?"* Iar subtitlurile ce-l însoțesc detaliează această întrebare: *„Pe întreaga perioadă a primei reprize, echipa română a frînt jocul și a evoluat dur"; „Apariția lui Dobrin a transformat fericit jocul".* Același ziar caracterizează pregnant partida, prin două titluri edificatoare; primul, al articolului lui J. Ph. Rethacker: *„Mai mult angajament fizic decît precizie în echipa Franței"*, și celălalt aparținînd paginii de fotbal a aceluiași cotidian: *„Franța se aprinde, apoi se stinge în fața unei echipe a României cu două chipuri".* Se desprinde clar, și din aceste exprimări sintetice, că echipa României a evoluat diferit în cele două reprize și că jocul, în ansamblul său, n-a atins o cotă valorică înaltă.

Ca și Jaques Ferran, în editorialul său din „L'Equipe", și Pierre Lagoutte, în ziarul „Le Parisien libéré", încadrează victoria echipei cocoșului galic asupra tricolorilor noștri în rîndul celor menite să ridice cota internațională a echipei Franței: *„Victoria asupra României* — scrie Pierre Lagoutte — *care a ținut în șah, la 8 aprilie, echipa R. F. a Germaniei este, în orice caz, unul din rezultatele care ameliorează cota noastră internațională".* Iar Jacques Ferran, după ce arată că timp de 10 ani a urmărit în zadar încercările echipei Franței de a-și apropia un succes internațional, chiar și într-un meci amical, concluzionează că: *„Echipa Franței s-a impus indiscutabil în fața unei echipe române dezorientate..."*

Atît ziarul „L'Humanite" cît și „L'Aurore" relevă faptul că meciul a fost de un nivel foarte modest. Primul ziar citat subliniază însă în titlu: *„O echipă incandescentă a Franței triumfă în fața românilor lipsiți de punch"*, înfățișînd deci una din carențele esențiale ale echipei noastre. Și, sub acest titlu, J. Claude Grivot arată că: *„francezii au învins pe români, care ținuseră în șah pe fotbaliștii vest-germani la Stuttgart, dar meciul a fost de un nivel foarte modest pentru a fi comentat în termeni ditirambici. Să nu uităm, deloc, că numai datorită unui penalty, meritat de altfel, am reușit să ne mărim avantajul".* Iar Georges Pradel arată în „L'Aurore": *„Dacă echipa Franței a cîștigat ieri la Reims, în fața unei mediocre echipe a României, preocupată mai mult de apropiata sa evoluție mexicană la C. M. decît de a obține un rezultat asupra unui adversar eliminat de pe scena lumii fotbalistice, nu s-ar putea spune că ea cîștigă în valoare, în maturitate".*

Echipa României n-a reușit, deci, să-și ia revanșa asupra purtătorilor tricoului cocoșului galic și nici evoluția sa n-a putut conduce la aprecieri favorabile în acest penultim test dinaintea deplasării în Mexic. Să nu absolutizăm însă scopul acestui meci de pregătire și să nu uităm faptul că peste puțin timp, la 6 mai, tricolorii vor evolua, din nou, în fața unui adversar puternic, echipa Iugoslaviei.

La 6 mai, la Tirana

PARTIZAN — UNIVERSITATEA CRAIOVA

Săptămîna viitoare, în ziua de 6 mai, la Tirana, Universitatea Craiova va debuta în actuala ediție a „Cupei Balcanice" rezervată echipelor de club. Studenții craioveni vor evolua în această partidă în compania echipei Partizan Tirana.

În această grupă, Partizan Tirana a întîlnit la Tuzla (Iugoslavia) formația locală Slobova. Meciul s-a terminat cu un rezultat de egalitate: 1—1 (0—1).

SÎMBĂTĂ, ÎN MECI AMICAL

DINAMO-STEAUA

În această perioadă de întrerupere a campionatului diviziei naționale A, echipele bucureștene își continuă pregătirile, susținînd și partide amicale. Astfel, sîmbătă, pe stadionul din șos. Ștefan cel Mare, Dinamo va întîlni echipa Steaua.

Partida va începe la ora 10.

REFLECȚII DUPĂ 0-0 CARE NE-A AVANTAJAT

REZULTAT NECONCLUDENT MANIERA TRISTĂ...

Așadar, scor alb în prima partidă de încercare a „cadeților" lui Cernăianu și Tătaru, partidă încadrată într-un mai vast program de pregătire urmărind Balcaniada (Sofia, iunie), program care mai include — după toate probabilitățile — un scurt turneu, de „rodare", în Turcia, spre finele lunii mai...

Așadar, 0—0, un scor dintre acelea cuminți, cel mai adesea necriticabil, susceptibil oricăror atenuări — „dacă nu rata cutare"... „dacă arbitrul dădea"... — un scor care, la urma urmei, n-ar fi avut darul să ne întristeze prea mult dacă echipa română nu ne-ar fi surprins, NEPLĂCUT, prin maniera de a aborda partida, dacă rezultatul final n-ar fi fost mai degrabă avantajos pentru gazde decît pentru oaspeți...

În fața unui team care, dincolo de unele certe virtuți de ordin tehnic, nu se prevala nici de nume sonore și nici de o experiență competițională bogată — sau cel puțin la fel de bogată ca a adversarului, prezent în teren cu 12 jucători de DIVIZIA A — **fotbaliștii români au practicat un fotbal cel mai adesea confuz, lipsit de orizont, de orientare tactică, de luciditate, nemulțumind profund tribunele și pe specialiștii asistenți la meci.**

Se va aduce ca argument în sprijinul minusurilor — și noi vom fi gata să-l acceptăm, convinși de justețea lui — tinerețea echipei, cu 6 jucători (Cringașu, Broșovschi, Beldeanu, Caniaro, Ștefănescu, Petreanu) **prezenți anul trecut la turneul U.E.F.A. destinat juniorilor dar — sîntem fermi într-o asemenea afirmație — ASEMENEA CIRCUMSTANȚE ATENUANTE NU POT SCUZA PE DE-A ÎNTREGUL JOCUL SLAB PRACTICAT MARȚI DE TOATE COMPARTIMENTELE — FĂRĂ EXCEPȚIE! — ALE ECHIPEI.**

Să ne explicăm: linia de fund — cu o notă specială pentru un Broșovschi care se pare că și-a pierdut, inexplicabil, cadența — a evoluat nesigură, surprinzător de puțin omogenă, fundașii centrali lăsîndu-se „păcăliți" de cîteva ori, decisiv, în faze care puteau fi fatale pentru poarta lui Oprea: **linia mediană** — încredințată, temerar, foarte tinerilor Dudu Georgescu și Beldeanu — **a dat un randament sub așteptări,** componenții ei — altfel volitivi, hotărîți să „are" toată suprafața terenului — fie purtînd balonul prea mult de-a lungul și de-a latul terenului, fie trimițînd atacanților pase dintre cele mai riscante, „căutate", greu de interceptat.

În sfîrșit, **atacul** — cu scuza unei amintite penurii de mingi servite — **a fost trei sferturi din timp fantomatic, abia introducerea lui Bălan părînd să-l mai impulsioneze, avansîndu-l mai amenințător spre buturile lui Rigoni.**

Există și aici un argument apărător: sistemul de joc al defensivei franceze, strictă, om la om, protejată de un „libero" deosebit de mobil, sistem pe care — recunoștea însuși profesorul Cernăianu — **jucătorii români nu știu încă (?!) să-l contracareze!**

Însușindu-ni-l și pe acesta, ne este foarte greu să aflăm o explicație — cît de cît plauzibilă — în virtutea căreia **Ștefănescu, Kun II sau Caniaro** (nota bene: ultimul propus nu de mult pentru lotul A!) **au avut o evoluție foarte modestă, nefăcînd pe gazon decît... act de prezență,** nepericlitînd NICI O DATĂ poarta franceză.

Știm, meciul cu **Franța** — neoficial — n-a fost decît o verigă a unui lanț pregătitor; știm, într-un asemenea caz nu rezultatul este lucrul cel mai important de pe lume; știm, la Balcaniadă echipa de marți va putea conta și pe alți cîțiva jucători aflați în prezent cu selecționata B în Mexic, pe Tătaru, pe Dincuță...

Cu toate acestea — întrebăm — cine ne va putea convinge că o asemenea echipă, reclamată în chiar meciurile disputate pe teren propriu, în fața unui public binevoitor, echipă lipsită de înzestrări și crezuri deosebite va realiza „saltul" așteptat (dar puțin prevăzut...) tocmai în iunie, reușind să ne reprezinte onorabil într-o competiție de anvergura și regularitatea Jocurilor Balcanice?

Și ar mai fi ceva. Ne întrebăm, oare nu există nici o legătură — fie și tangențială — între jocul slab practicat marți de reprezentativa de tineret și schimbările intervenite nu de mult în structura și conducerea unei echipe care nu se plîngea nici de joc, nici de rezultate?

Să nu uităm că, din păcate, în fotbal — ce adevăr nou! — nu contează intențiile sau scuzele postume, ci numai golurile marcate în poarta adversarului...

Atunci ?...

Ovidiu IOANIȚOAIA

Fotoreporterul nostru Theo MAGARSCHI prezent la un atac al tinerilor fotbaliști români: mingi pe sus, învălmășeală, cîte 5 jucători pe metru pătrat...

OLIMPIA SATU MARE — TATABANYAI BANYASZ 1-2 (1-1)

Peste 5 000 de spectatori au asistat la meciul amical internațional disputat marți la Satu Mare între echipa locală Olimpia și formația maghiară Tatabanyai Banyasz. Jocul a fost plăcut și a luat sfîrșit cu victoria oaspeților, cu scorul de 2—1 (1—1). Localnicii au început bine partida și au deschis scorul prin Barota (min. 18). În continuare, oaspeții au forțat și au restabilit egalitatea (Szabo — min. 23) și, după pauză, au înscris golul victoriei (Hernadi — min. 85). A arbitrat foarte bine O. Anderco — Satu Mare.

A. VERBA — coresp.

...ȘI APELE SE DESFĂCURĂ CÎND MUNTELE SE MUTĂ DIN LOC

Am pătruns în strîmta vale a Lotrului din șoseaua Sibiului, spre stînga. Asfaltul neted, liniile electrice și de telefon — ghizi conștiincioși — ne arată că, dacă pînă mai ieri, nu întîlneai decît căsuțe pitorești acoperite cu olane înnegrite de vreme, rămase parcă din vremuri dacice, și turme de oi aninate pe povîrnișurile munților, acum a pătruns și aici civilizația modernă. După 32 de km. am făcut cunoștința vechii așezări Voineasa, sediul general al primului Șantier Național al Tineretului — Hidrocentrala de pe Lotru. „Sta viator!" — Oprește călătorule! Vechea formulă latină ne-a oprit și pe noi, acum, după secole, nu la odihnă, ci la a privi mai îndeaproape viața constructorilor.

LA ÎNCEPUT AU FOST OAMENII...

Se cunoșteau din alte locuri, mulți luminaseră împreună abrupții Bistriței sau trecătorile Argeșului.

Au venit și aici, pe valea superioară a Lotrului, să smulgă apelor sălbatice herghelile de cai putere și să-i strunească prin cei cîțiva milimetri pătrați ai rețelelor spre locurile unde țara are nevoie de ele.

Apoi, au atacat piatra milenară, s-o destupe cu galerii, și au început să mute un munte întreg, din locul său de veci, în calea apelor încăpățînate ale Lotrului, asemenea anticului erou elin. Rarisimă încercare, căci, fără ajutorul betonului, barajul se naște numai din depuneri de arocamente și argilă. S-a văzut apoi, la străpungerea galeriei de deviere a Lotrului, înclinată la 32 de grade (de asemenea lucrare de pionierat) — după bucuria acestor oameni aspri și încercați, cît suflet pun în munca lor brigăzile lotrene ale tinerilor constructori.

Acum, sînt atacate, în același ritm, — ție, spectator „intrus" în acest furnicar, îți este greu să realizezi această izbucnire aproape furioasă de entuziasm — nu mai puțin de 22 de obiective.

La baraj, la castelul de echilibru, sau la centrala subterană situată la 140 m sub nivelul rîului Latorița, toți acești oameni — în majoritate tineri — sînt hotărîți și nu e de mirare, ca, înainte de termen, prima turbină, în care se vor repezi 8 metri cubi de apă, să-și înceapă viața și primii kilowați să ia lungile drumuri de sîrmă.

Am așteptat, așadar, sîmbăta, cînd, scăpați oarecum de sub impresia covîrșitoare a muncii de fiecare zi, să plecăm în vizita pe care ne-am propus-o și să-i găsim pe eventualii îndrăgostiți de sport.

O MINGE „PUSĂ" PE COLȚ ȘI O NEÎNCREDERE INFIRMATĂ

Mașina a oprit scurt la locul primului nostru popas: clubul secției auto de la Capra Foii.

Ne întîmpină, încă din ușă, țăcănitul regulat al unei mingi de ping-pong.

Înconjurați de suporteri ocazionali, doi tineri își dispută finala unui concurs „ad-hoc". Ultimele mingi, un schimb scurt de lovituri puternice, un „colț șters" de masă și electromecanicul Dan Iepure a cîștigat... sticla de bere!

Ne-am apropiat de proaspătul victorios care-și ștergea cu batista fruntea transpirată.

— Am lucrat și prin alte părți. Dar, știți, eu sînt chiar de aici, din Voineasa. Vă dați seama cît de repede m-am întors. Cum s-ar spune, lucrez la mine acasă... Iar acum, fiindcă nu am meci de fotbal, îmi satisfac a doua pasiune sportivă.

Între timp, la masă, alți doi concurenți, începuseră primul tur al unui nou concurs „open"...

Urcăm pe șosea, spre baraj, locul unde se lucrează la lumina zilei. Tumultul muncii de o săptămînă se potolise, munții respirau parcă ușurați în acest scurt răgaz, macaralele încremeniseră și ele. Grămezi uriașe de pietriș, stînci de zeci de tone își așteptau imobile rîndul, pentru a intra în trupul barajului... Cu cîtva timp în urmă, cineva fluturase pe aici ideea organizării unor concursuri de șah, că ar fi bine să fie mai multe jocuri, că poate oamenii ar vrea în timpul lor liber... Inginerul, un foarte bun profesionist, s-a întrebat: **„Ehei, oamenii ies obosiți din schimb, credeți că mai au timp și chef de asta?".** S-au adus, însă, cîteva cutii noi și oamenii și-au găsit și timp și dispoziție pentru concursuri de șah, mai mult sau mai puțin oficiale. Inginerul se află acum printre ei. La început s-a mirat, apoi i-a sprijinit, acum joacă.

LANSĂRI LA 1185 DE METRI ÎNĂLȚIME!

Piscul Fîntînele, gazda lotului „Castel", se înalță povîrnit și inospitalier, dominînd trufaș văile. A trebuit însă să se închine și să se ofere „străinilor" care au venit să implînte, aici cu prețul celor mai mari eforturi, castelul de echilibru al hidrocentralei. S-au construit barăci, au apărut o mulțime de instalații, iar zgomotul lor s-a făcut stăpîn pe liniștea milenară. Și iată că, cu toată această foame acută de spațiu plat, s-au ivit un șef de echipă, Gh. Stoichin și cîțiva tovarăși ai lui, îndrăgostiți de sportul lansării bilelor. Au stat, s-au gîndit, și n-au găsit altceva de făcut decît să devieze niște izvoare, să asaneze locul, să-l niveleze de bolovani și să construiască o popicărie! Mai mult, și-au dorit o instalație electrică care să semnaleze popicele doborîte și-au făcut-o! Satisfacerea unei vechi și solide pasiuni a fost fericit rezolvată, cu puțină imaginație și mult entuziasm.

CURG APELE...

La 23 august anul trecut, s-a sărbătorit, într-un cadru festiv, inaugurarea unui teren de fotbal, aproape de centrul satului Voineasa, în stînga unuia dintre numeroșii afluenți ai Lotrului. Nici nu se putea ca sportul cel mai popular și mai iubit să rămînă nedreptățit! Că a trebuit să se apeleze la ajutorul buldozerelor, că echivalentul orelor de muncă patriotică s-a ridicat pînă la 192.000 de lei, că, uneori, mai cade un colț de stîncă în careul de 16 m., contează, să zicem, mai puțin. Ceeace este important, apare numai din înverșunarea cu care echipele își dispută victoria, din plăcerea de a juca și de a vedea, din cînd în cînd, plasele porților scuturate de un aut tras cu sete de praful pietrei muncite pe toată întinderea Văii Lotrului. Terenul nu este omologat, dar ce contează! Fotbalul se joacă oricum și oriunde; chiar dacă tușa este făcută de o apă curgătoare... Valurile spumegînde izbesc încăpățînate bolovanii cu zgomotul acela neîntrerupt care, — acum, aici, — nu are nimic supărător în el.

De la vînzoleala sclipitoare și fără odihnă îți ridici ochii în sus, departe, spre crestele încă înzăpezite ale masivului Paring. Și te gîndești la amatorii de schi, care nu și-au uitat una din distracțiile favorite: inginerii Volf Haneș, Cornel Jiosan, Götz Bartmus...

Și apele curg, mereu, lăsînd în urmă piatra șlefuită de ele și de trecerea timpului.

Cînd acei, care acum sculptează în piatră anii petrecuți pe aceste meleaguri lotrene, vor pleca, mărturie a trecerii lor va rămîne măreață realizare care se cheamă

HIDROCENTRALA DE LA LOTRU.

Căsuțele cu olane înnegrite, pitite printre copaci, asistă, mirate parcă, la hotelurile, restaurantele, complexele, concepute într-o elegantă linie arhitectonică care se nasc în fața lor, pe panta muntelui. Vechea localitate Voineasa își vede, dintr-o dată, schimbată condiția de sătuc uitat și pierdut în creierul munților, într-o modernă stațiune turistică internațională.

Radu TIMOFTE

Meciul Metalul Tîrgoviște — Metrom Brașov se va disputa sîmbătă

Întîlnirea Metalul Tîrgoviște — Metrom Brașov, din campionatul diviziei B — seria I, în urma acordului intervenit între cele două echipe, se va disputa sîmbătă la Tîrgoviște.

Meciul va avea loc de la ora 17.

Nici un reproș arbitrului. Dimpotrivă...

Se pare că și pe meleagurile diviziei C fair-play-ul a început să devină o noțiune acceptată pe terenurile de fotbal. Cel puțin, de către conducătorii de echipe. Este un prim succes. Mai tîrziu, va veni, poate, rîndul jucătorilor și, mai ales, al publicului.

Deocamdată, să consemnăm gestul președintelui secției de fotbal de la Unirea Dej, Silviu Andru, care nu numai că n-a adus tradiționalele invinuiri arbitrajului, după ce formația din Dej a pierdut partida cu C.I.L. Gherla, dar a socotit că e cazul să trimită o telegramă către F.R.F., pentru a evidenția felul corect cum a arbitrat brigada sibiană Andrei Tudor, Ioan Marian și Ioan Vințan.

CUPON DE CONCURS

Numele și prenumele: . . . .

. . . .

Adresa: . . . .

. . . .

1. CE ECHIPE VOR OBȚINE CALIFICAREA PENTRU SFERTURILE DE FINALĂ (reamintim: din fiecare grupă se califică primele DOUĂ CLASATE)?

GRUPA A . . . .

GRUPA B . . . .

GRUPA C . . . .

GRUPA D . . . .

2. CE ECHIPA VA CIȘTIGA CAMPIONATUL MONDIAL?

. . . .

JOI ȘI SÎMBĂTĂ ÎN DIVIZIA C

În urma acordului intervenit între unele echipe, Federația română de fotbal a aprobat ca mai multe partide din etapa de duminică a campionatului diviziei C să se dispute astfel:

- **Joi, 30 aprilie:**

— Chimistul Baia Mare — Constructorul Baia Mare;

- **sîmbătă, 2 mai:**

— Electromotor Timișoara — U.M. Timișoara;

— Progresul Corabia — Carpați Bușteni;

— Carpați Sinaia — Dacia Pitești;

— Mașini unelte București — Voința București.

★

Partida Minerul Ghelar — Independența Sibiu, din etapa de duminică a campionatului diviziei C, nu se va disputa deoarece echipa Minerul este suspendată.

S-A ÎNCHEIAT CAMPIONATUL NAȚIONAL DE ȘAH PE ECHIPE

TG. MUREȘ (prin telefon). Marți a avut loc ultima rundă a campionatului de șah pe echipe. Iată rezultatele: Constructorul — Universitatea $4\frac{1}{2}$—$2\frac{1}{2}$, Medicina Timișoara — Medicina Iași 4—3, Petrolul Ploiești — C.P.M. București $3\frac{1}{2}$—$3\frac{1}{2}$, Electronica București — Mureșul Tg. Mureș 4—3, C.S.M. Cluj — Crișul Oradea 5—2.

CLASAMENTUL PE ECHIPE MIXTE. 1. Constructorul București 18 p (din 18 posibile), 2. Electronica București 14 p, 3. C.P.M. București 12 p ($40\frac{1}{2}$), 4. C.S.M. Cluj 12 p ($35\frac{1}{2}$), 5. Medicina Timișoara 11 p, 6. Universitatea București 7 p, 7. Petrolul Ploiești 6 p, 8. Mureșul Tg. Mureș 4 p, 9. Medicina Iași 3 p (24), 10. Crișul Oradea 3 p ($21\frac{1}{2}$).

CLASAMENTUL MASCULIN 1. C.P.M. București 30 p, 2. Constructorul București $26\frac{1}{2}$ p, 3. C.S.M. Cluj 26 p.

CLASAMENTUL FEMININ: 1. Constructorul București $15\frac{1}{2}$ p, 2. Electronica București 12 p, 3. C.P.M. București $10\frac{1}{2}$ p.

ION PĂUȘ, coresp. principal

Loto-Pronosport

AUTOTURISME, EXCURSII LA ISTANBUL, ROMA ȘI FLORENȚA, PREMII ÎN BANI LA CONCURSUL SPECIAL PRONOEXPRES DIN 6 MAI 1970

Miercuri 6 mai a.c. va avea loc la București tragerea concursului special Pronoexpres care oferă participanților o bogată listă de premii în frunte cu autoturismele.

La acest concurs puteți cîștiga în număr NELIMITAT: Autoturisme DACIA 1300, DACIA 1100, MOSKVICI 408, SKODA 1000 MB și TRABANT 601; excursii la ROMA și FLORENȚA (cu avionul) și ISTANBUL; premii obișnuite în numerar de valoare variabilă și premii fixe în bani.

Se efectuează în total 5 extrageri = 34 de numere.

Și cu 3 lei puteți cîștiga un autoturism, o excursie sau un premiu în numerar.

Cu 15 lei se poate participa la toate cele 5 extrageri. Jucînd mai multe bilete de 15 lei aveți mai multe șanse de cîștig.

PRONOEXPRES

NUMERELE EXTRASE LA CONCURSUL NR. 18 DIN 29 APRILIE 1970

Extragerea I: 31 34 29 19 4 8
Fond de premii: 434 539 lei.
Extragerea a II-a: 17 10 30 26 2 24 23 45
Fond de premii: 389 610 lei.

PREMIILE TRAGERII LOTO DIN 24 APRILIE 1970

EXTRAGEREA I: Cat. I: 0,25 variante a 95 085 lei; cat. a II-a: 1,50 a 63 391 lei; cat. a III-a: 17 a 5 593 lei; cat. a IV-a: 16,45 a 5 780 lei; cat. a V-a: 166,45 a 571 lei, cat. a VI: 255,35 a 372 lei.

EXTRAGEREA A II-A: Cat. B: 0,25 a 100 000 lei; cat. C: 5,40 a 18 399 lei; cat. D: 23,50 a 2 828 lei; cat. E: 40,30 a 1 649 lei; cat. F: 48,05 a 1 383 lei.

AMBELE EXTRAGERI: Cat. Z: 1 186,95 a 100 lei.

Premiile mari au fost obținute de următorii: 100 000 lei: Vizireanu Stan — Brăila; 95 085 lei: Ionescu Dan-Mihai — Ploiești și 63 391 lei: Dinu Dumitru din București.

Numărul viitor al ziarului „SPORTUL" va apărea duminică 3 mai la orele obișnuite. Corespondenții noștri sînt rugați să ne telefoneze sîmbătă după ora 10 iar duminică de la ora 15.